

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας Email: pgdimakis@gmail.com

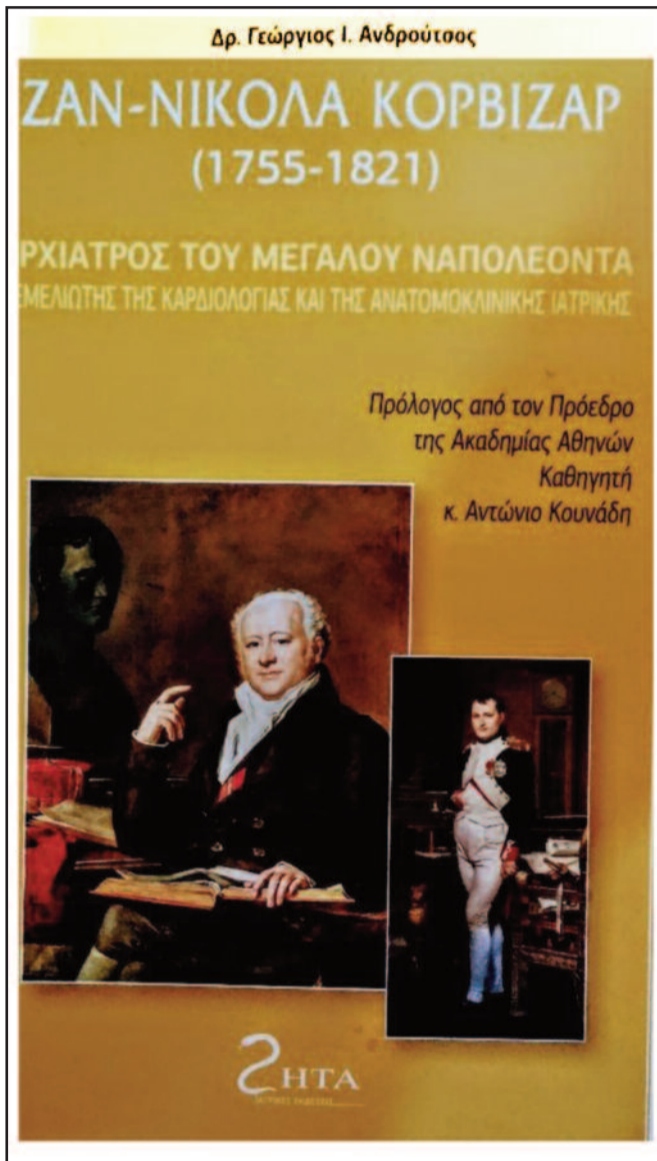
Ο συμπατριώτης μας, Δαδιώτης καθηγητής Ιατρικής Ε.Κ.Π.Α., κος Γεώργιος Ιωάν. Ανδρούτσος, συνεργάτης του Ιδρύματος Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών, καθηγητής του Πανεπιστημίου της Λυών Claude Bernard, συνεχίζοντας, ακάματος, την πολυετή επιστημονική και συγγραφική του δραστηριότητα, με την οργάνωση και την λειτουργία, του Εργαστηρίου Ιστορίας Ιατρικής του Ε.Κ.Π. Αθηνών, με τις Ημερίδες, που προσήλθαν διαχρονικά εκλεκτά μέλη, της Ιατρικής κοινότητας, αλλά και πολλοί ενδιαφερόμενοι, άμεσα και έμμεσα, με τις παλαιές, στις εξελισσόμενες πρακτικές, ιατρικές μεθόδους, αλλά και τούς φορείς των, τούς σοφούς εκείνους διδασκάλους-ιατρούς, ψυχών και σωμάτων, που βοηθούν, κατά το δυνατόν την ανθρώπινη κοινωνία, να ισορροπεί, να επιβιώνει και να κινείται, ως ετάχτη.

Τώρα έρχεται, να ταράξει, για μία ακόμη φορά τα νερά, στο γνωστικό πεδίο της Ιστορίας της Ιατρικής, που γνωρίζει άριστα και διδάσκει, στο ανώτερο πεδίο.

Η έκδοση του δοκιμίου, με την βιογραφία, του αρχιάτρου, του Μ. Ναπολέοντα, Ζαν-Νικολα Κορβιζάρ, που παρουσιάζει, με το γνωστό γλαφυρό, επικοινωνιακό του ύφος, περιέχει επίσης, όλα τα επιστημονικά προτάγματα, ως και, ανάλυση του πλέγματος των σχέσεων, ιατρών και ασθενών, όπως οι μεγάλοι Έλληνες ιατροί, έχουν θεσμοθετήσει, από τα αρχαιότερα χρόνια, μέχρι σήμερα.

Από τον πρόλογο, του Ακαδημαϊκού κ. Αντ. Κουνάδη, την πλούσια βιβλιογραφία και του πλήθους τεκμηρίων, εικόνων, συγκροτείται μία άρτια παρουσίαση, την προσέγγιση, μίας σημαντικής ιατρικής προσωπικότητας, που έζησε κοντά, σ έναν πλανητάρχη της εποχής του, και έχει να μάς αφηγηθεί πολλά, όχι μόνον ιατρικά πεπραγμένα, αλλά και άλλα, που μάς αφορούν όλους στον καθημερινό μας βίο.

Από αυτή, την οπτική, η τιμή που μάς κάνει, ο διακεκριμένος συμπατριώτης μας, καθηγητής κ.Γεωρ. Ιω. Ανδρούτσος, να περιλαμβάνει το Ιστορικό Αρχείο του Δήμου Αμφικλείας-Ελατείας, στις Ημερίδες και εκδηλώσεις ανελλιπώς, καθορίζει και την ποιότητα του "δείγματος Ρούμελης" των κατοίκων της κοιλάδας του Κηφισού και τον ευχαριστούμε για όλα.

ΠΑΣΧΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Αναστάσεως ημέρα και λαμπρυνθώμεν τη πανηγύρει!»

Του Χρήστου Δελιμπούρα
 τ. Σχολικού Συμβούλου
 Προϊσταμένου Π. Ε.

Μέσα στην ομορφότερη εποχή του χρόνου, την άνοιξη, με το χιλιετολογισμένο Απρίλη και την οργιαστική βλάστηση της ελληνικής φύσης, μας δίνεται μια μεγάλη ευκαιρία να γιορτάσουμε στην ύπαιθρο την Ανάσταση του Κυρίου. Ακόμη κι αν μείνουμε στην πόλη όλα λάμπουν, και μέσα από παράθυρα και πόρτες ένα ελαφρύ ρευματάκι φρέσκου αέρα αναζωογονεί το σύμπαν. **Πάσχα Κυρίου, Πάσχα!**

Είναι η λαμπρότερη, η γλυκύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης.

«Εορτή εορτών και πανηγυρις πανηγύρων!»

Όλες οι αγκαλιές ανοίγουν στοργικά, τα χείλη υμνολογούν το χαρμόσυνο γεγονός της Ανάστασης και η αγάπη βασιλεύει παντού.

Το χριστιανικό Πάσχα, ή κοινώς Πασχαλιά, ή ελληνοπρεπώς Λαμπρή και ειδικότερα η Ανάσταση του Χριστού, ή απλώς Ανάσταση, είναι η σπουδαιότερη γιορτή του χριστιανικού εκκλησιαστικού έτους.

Γιορτάζεται την πρώτη Κυριακή μετά την πρώτη πανσέληνο που ακολουθεί την εαρινή ισημερία της 21ης Μαρτίου και, αν η πανσέληνος συμβεί Κυριακή, τότε την αμέσως επόμενη Κυριακή.

Με αυτό τον τρόπο το χριστιανικό Πάσχα δε θα συνέπιπτε ποτέ με το εβραϊκό, προκειμένου να τηρείται η σειρά των γεγονότων (Α΄ Οικουμενική Σύνοδος, Νίκαια, 325 μ.Χ.). Η γιορτή καλή κρατεί εδώ και χιλιετίες χρόνια. Στα εβραϊκά λέγεται **Πεσάχ** και οι Εβραίοι το γιορτάζουν σε ανάμνηση της διάβασης της Ερυθράς Θάλασσας και της απελευθέρωσής τους από τον αιγυπτιακό ζυγό της δουλείας.

Οφείλουμε, όμως να πούμε ότι το Πάσχα γιορταζόταν και από τους Αιγυπτίους, οι οποίοι γιόρταζαν την εαρινή ισημερία, όπου ο ήλιος περνάει πάνω από τον Ισημερινό. Η λεπτομέρεια είναι ότι οι Εβραίοι γιόρταζαν το Πάσχα τους στις **14** του μήνα **Νισάν**, μεταξύ Μαρτίου και Απριλίου. Πάντα έτρωγαν ψητό αρνί, πικρά χόρτα και άζυμο ψωμί.

Το **άζυμο** ψωμί σήμαινε τη βιαστική φυγή τους από την Αίγυπτο. Τα **πικρά χόρτα** σήμαιναν την πικρία της δουλείας στην Αίγυπτο. Στο **αρνί - κασίκι** δεν έσπαζαν ποτέ τα πόδια του, μια κι αυτά σήμαιναν το δρόμο προς την ελευθερία, ενώ το αίμα του ως ένδειξη προστασίας, το έβραζαν στην είσοδο κάθε σπιτιού.

Για χρόνια Εβραίοι και Χριστιανοί γιόρταζαν ταυτόχρονα το Πάσχα, μέχρι που έγινε η **Α΄ Οικουμενική Σύνοδος, το 325 μ.Χ. στην Νίκαια** επί αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του Μεγάλου.

Οι Χριστιανοί γιορτάζουν το Πάσχα, την Ανάσταση του Χριστού και την απελευθέρωσή τους από την αμαρτία και το θάνατο.

Σήμερα, το **Ιουλιανό Ημερολόγιο** παραμένει σε ισχύ σε όλα τα ορθόδοξα κράτη, ενώ οι Καθολικοί γιορτάζουν το Πάσχα, σύμφωνα με το νέο **Γρηγοριανό Ημερολόγιο**. Έτσι η Γρηγοριανή - Καθολική πανσέληνος είναι πολύ πιο κοντά στην αστρονομική από ό,τι η Ιουλιανή - Ορθόδοξη πανσέληνος, ύστερα από την ημερολογιακή μεταρρύθμιση, όπου η 16η Φεβρουαρίου 1923 μετονομάστηκε σε 1η Μαρτίου στην Ελλάδα με το νέο Γρηγοριανό Ημερολόγιο.

Στον 21ο αιώνα τα όρια εορτασμού του Ορθόδοξου Πάσχα υπολογίζεται ότι είναι από τις 4 Απριλίου έως τις 8 Μαΐου, ενώ του Καθολικού Πάσχα είναι από τις 22 Μαρτίου έως τις 25 Απριλίου. Από κοινού εορτάζεται το Πάσχα για Ορθοδόξους και Καθολικούς,

όταν τόσο η Γρηγοριανή, όσο και η Ιουλιανή - Μετώνια πασχαλινή πανσέληνος πέσουν από την Κυριακή μέχρι το Σάββατο της ίδιας εβδομάδας (αρκετά να είναι μετά τις 3 Απριλίου και οι δύο πανσέληνοι), οπότε την αμέσως επόμενη Κυριακή είναι το κοινό Πάσχα. Κοινός θα είναι ο εορτασμός: 2025 - 2028 - 2031 - 2034 - 2037 - 2038 - 2041 κ.ά.

Για εμάς το Πάσχα σημαίνει τη διάβαση της ανθρώπινης ψυχής από τη δουλειά

της αμαρτίας στην ελευθερία του Χριστού, που επιτυγχάνεται μέσα από τη θυσία του υιού του Θεού, που ενανθρωπίστηκε για να μας σώσει από το προπατορικό αμάρτημα και τις δικές μας αμαρτίες. Ο Κύριος αναστήθηκε την τρίτη ημέρα και μέσα από την Ανάστασή του μας υποσχέθηκε την αιώνιο ζωή. Ας γίνει η γιορτή της Ανάστασης του Κυρίου μας **«Πάσχα καινόν»**, διάβαση από το θάνατο στη ζωή, αφετηρία μιας καινούργιας πορείας προς το φως και την αγάπη.

«Αναστήτω ο Θεός και διασκορπισθήσαν οι εχθροί αυτού και φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν».

Η δύναμη της Ανάστασης είναι παρούσα και στην εποχή μας.

Η Ανάσταση είναι για εμάς η νέα ζωή και με αυτή γευόμαστε την αθανασία. Η Ανάσταση του Θεανθρώπου μας θυμίζει κάθε χρόνο το μεγαλείο της αγάπης και της θυσίας του προς τους συνανθρώπους μας. **Μακάρι η αναστάσιμη ευωδία να ευωδιάσει και στις δικές μας καρδιές που ταράσσονται από τους εγωισμούς μας.**

Το **Άγιο Φως**, ας φωτίσει τις ψυχές μας να είναι πάντα ανοιχτές. Ας απλωθεί το μήνυμα της Ανάστασης σε όλο τον κόσμο, σαν τον ήλιο που λιώνει τους πάγους της ψυχής, σαν τον ούριο άνεμο που απομακρύνει το δηλητηριώδες νέφος του θανάτου, σαν το δροσερό νερό που ξεδιψά τους οδοιπόρους, σαν το βαλσαμικό που μαλακώνει τους πόρους.

Αν όλο αυτό το μεγαλείο της Ανάστασης το νιώθουμε να πλημμυρίζει τις ψυχές μας και να ζωντανεύει την ύπαρξή μας, αυτό είναι το νόημα της θυσίας του Θεανθρώπου.

Αυτό είναι και το περιεχόμενο της Ανάστασης του Κυρίου.

Η ζωή χωρίς την πίστη της Ανάστασης είναι κόλαση!

Πληθώρα εθίμων και παραδόσεων αναβιώνουν κάθε χρόνο σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας, που μας είναι λίγο - πολύ γνωστά. Οι Έλληνες γιορτάζουν με δικό τους μοναδικό τρόπο τη μεγαλύτερη και πλουσιότερη σε λαογραφικές εκδηλώσεις, γιορτή της χριστιανοσύνης.

Σήμερα η πατρίδα μας βαδίζει στο δικό της «Γολγοθά».

Οι περισσότεροι υποφέρουμε από τις συνέπειες της ποικιλώνυμης κρίσης. Έχουν αρχίσει να μας ξεκόβουν από τις ρίζες μας, θέλουν να εξαφανίσουν την ορθόδοξη παράδοση και το ήθος μας. Θέλουν τον πνευματικό μας αφανισμό. Μας παίρνουν τα σπίτια μας, διώνουν τα παιδιά μας στο εξωτερικό και μας στερούν κάθε ελπίδα για τη ζωή.

Εμείς, όμως πρέπει να βαδίσουμε εμπρός. **Ζωή χωρίς το Χριστό δεν έχει μέλλον!** «Και τοις μισούσιν ημάς συγχωρήσωμεν πάντα τη Αναστάσει». Αυτή είναι η Ανάσταση, η «πανηγυρις των πανηγύρων!».

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!»,

«ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!»

«ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ!»,

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!»

